

i § 23, der siger: „Paabudet i Genhold til § 18 kan i paatrængende Tilfælde gives af den behandlende Læge“. Dette er atter af en anden Bestaafenhed. For det, der omhandles i det første Punktum, bærer Sundhedskommissionen Ansvar, men her skulle praktiserende Læger med Ansvar for den paagældende Kasse, kunne forbyde Salg fra Mælkensalgssteder. Det forekommer mig ikke nødvendigt. Distriktslægen vil altid hurtigt kunne staves til Stede.

Jeg gaar dernæst over til det fjerde Afsnit. Her kommer man ind paa hele Udgiftsspørgsmaalet ved de i Loven omhandlede Foranstaltninger. Det er for Kommunerne som ogsaa for Statskassen kostbare Foranstaltninger. Jeg skal give Oplysning om, hvorledes det har stillet sig i Hjørring Amt. Der er der medgaaet i de tre Aar fra den 1ste April 1888 til den 1ste April 1891 til Epidemiens offentlige Behandling i Landkommunerne 39,225 Kr. Men dermed ere Udgifterne ikke afsluttede, thi det var kun for de Epidemier, som vare ophørte, og for hvilke Regnskaberne vare opgjorte, men der er derhos den 1ste April i Aar blevet overført paa indeværende Aars Regnskab for Epidemier, der en Tid havde huseret, men endnu ikke vare ophørte, som Forstid, der vistnok i det væsentlige vare opbrugte, 15,000 Kr. Der er altsaa i Landkommunerne i de 3 Aar fra 1ste April 1888 til 1ste April 1891 udgivet 54,225 Kr. Dertil komme Købstæderne. Det er mig bekendt, at der i alle fire Købstæder i Amtet i de 3 Aar har været offentlig Behandling af epidemiske Sygdomme. Hvor meget der er medgaaet til dem, ved jeg ikke bestemt, men jeg tager næppe fejl i, at det er ca. 11,000 Kr. Det er altsaa Udgifter paa til sammen 65,000 Kr., der falde paa Amtet og deis Købstæder i disse 3 Aar, det vil sige, saaledes at Statskassen kommer til at dække Halvdelen deraf. Hvad angaar Udgiften paa de 39,225 Kr. for de afsluttede Epidemier — de andre ved jeg ikke Bested om — skal jeg dernæst oplyse, at der til Lægerne for Sygebesøg og Diæter, altsaa ikke Besordring medregnet, er udgivet 17,417 Kr., o: henved Halvdelen. Jeg skal tillade mig med det samme med Hensyn til Bedømmelsen af den Betydning, som de foreslaede Forandringer i Udgifterne til Lægerne ville faa, at meddele nogle Oplysninger fra Epidemier, hvis Regnskaber tilfældig have foreligget for mig i denne Maaned. Der er et Pastorat, hvor Distriktslægen under en Difteritisepidemi, som er endt, har faaet for Sygebesøg og i Diæter 3,266 Kr.; han vilde efter den ny Lov faa 2,226 Kr. Det vil altsaa

sige, at der vilde blive bespart henved en Tredjedel af Udgifterne. Dette var en langvarig Epidemi. Der var en anden Epidemi, under hvilken Lægen rejste i 44 Dage; i Aaledning af den har han oppebaaret 39 Kr. pr. Dag i Honorar og Diæter. Efter Lovforslaget vilde han have faaet omtrent 19½ Kr., altsaa det halve, medens Udgiften i det foregaaende Tilfælde kun gik ned til noget over 2/s. Forklaringen til denne Forstel ligger i, at ved den kortvarige Epidemi boede Lægen bekvemmere, saa at han havde kortere Rejser at gøre, medens Lægen ved den anden Epidemi maatte foretage længere Rejser. Det samme træffer jeg paa et andet Sted, hvor Rejserne have været omtrent af samme Længde. Det var en Epidemi, der fordrede Rejser i 29 Dage. Lægen havde der 30½ Kr. pr. Dag; efter Lovforslaget vilde han komme ned til 16 Kr. Endnu skal jeg nævne en lille Epidemi, der kun gav Rejser i 13 Dage, og hvor Lægen ogsaa havde lange Rejser. Der vilde Medgangen kun være fra 20 Kr. til 13 Kr. pr. Dag. Det ligger naturligvis i, at der har været saa saa høje. Man vil altsaa se, at Betalingen kan antages at ville efter Omstændighederne gaa ned til Halvdelen a 2/s af, hvad der hidtil er blevet oppebaaret, i det mindste for saa vidt man kan bygge noget paa disse i Flæng valgte Tilfælde, hvilket man vel nok kan. Jeg har nævnt Summerne pr. Dag. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at det maa ikke opfattes, som om der er Tale om en hel Dags Arbejde. Naar jeg nemlig undtager den enkelte Epidemi, hvor Lægen havde haft 39 Kr. pr. Dag, har han paa de færreste Dage oppebaaret Diæter, det vil sige paa de færreste Dage været i Virksomhed indtil 6 Timer daglig. Siden jeg er ved Tallene, skal jeg endnu nævne et Eksempel, fordi jeg faar Brug derfor i de Bemærkninger, jeg har at gøre. Jeg har nemlig tilfældig i disse Dage ved en Fejltagelse faaet indsendt et Købstadregnskab. I den paagældende Købstad er der afsluttet en Difteritisepidemi, under hvilken der i 50 Familier har været 99 Patienter, Lægen har indgivet en Regning paa 2,368 Kr., det vil sige 47 Kr. for hver Familie. Men dertil skal jeg bemærke — hvad jeg senere faar Anvendelse for — at det har vist sig, at Opgørelsen ikke er ganske rigtig, idet Lægen har fortolket den nu gældende Lov urigtig. Der staar nemlig i dennes § 20, at for et Besøg i den By, hvor Lægen bor, eller en halv Fjerdingvej fra hans Bopæl, faar han en vis Betaling og for større Afstande en forhøjet Betaling, og det har Lægen for-